1963
ଏପ୍ରିଲ 9

ଦ ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ (ପ୍ରା.) ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, କେରଳ ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ୍

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ,
କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ଜେ. ସି. ଶାହା ଏବଂ
ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଆୟଙ୍ଗର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ସଂଯୁକ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗଶାଳା - ଦୁଇଟି ସ୍ୱାଧୀନ ଉଦ୍ୟୋଗ - ଗୋଟିଏ ଅନୁସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି - ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କି - କର୍ମଚାରୀ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଅଧିନିୟମ, 1952 (1952ର 19), ଧାରା 1 (3) (a) 2, (g) ଏବଂ (i), ଅନୁସୂଚୀ-1 ।

ଆବେଦନକାରୀ କ୍ୱିଲନ୍ ଠାରେ ଏକ ଟାଇଲ୍ କାରଖାନା ଏବଂ ଏକ ଯାନ୍ତ୍ରିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଟି ଶିଳ୍ପ ପରସ୍ପରଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମାନ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସମାନ ପରିସରରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ଟାଇଲ୍ କାରଖାନା 1943 ରେ ଏବଂ ଯାନ୍ତ୍ରିକ କାର୍ଯ୍ୟ 1950 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଶିଳ୍ପକୁ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀ-1ରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବଳ 24 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଟାଇଲ୍ ଶିଳ୍ପ 50ରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲା । କାରଖାନା ଅଧିନିୟମ, 1948 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଲାଇସେନ୍ସ ସମଗ୍ର ପରିସର ପାଇଁ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର କାରଖାନା କର୍ମଚାରୀ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଅଧିନିୟମ, 1952 ର ଧାରା 1 (3) (a) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା (i) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 1 (3) (a) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କାରଖାନା ହେଉଛି ଏକ "ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ" ଯଦି ଏହା ଏହି ଧାରାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ଯଥା: (1) ଏହାର ଏକ କିମ୍ବା ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପ ଅଧିନିୟମ ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଆସେ, (2) ଏହା ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସଂଖ୍ୟାକ୍ରମର ସାମର୍ଥ୍ୟତାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ ।

1963
ଆସୋସିଏଟେଡ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ (ପ୍ରା.) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, କେରଳ ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

(ii) ଯଦି କୌଣସି କାରଖାନା ଉଭୟ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ସହାୟକ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିଥାଏ, ତେବେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କିମ୍ବା ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ୟୋଗର ଚରିତ୍ର ଧାରା 1 (3) (a) ର ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବ ।

(iii) ଯଦି କାରଖାନାଟି ଗୋଟିଏ ଠାରୁ ଅଧିକ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଏ, ଯାହା ସବୁ ପରସ୍ପରଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଧାରା 1 (3) (a) କାରଖାନା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ, ଯଦିଓ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ନୁହେଁ, ଅନୁସୂଚୀ 1 ଅଧୀନରେ ଆସେ ।

(iv) ଯେ ଟାଇଲ୍ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଶିଳ୍ପ ସହାୟକ ନଥିଲା; ବରଂ ଉଭୟ ଶିଳ୍ପ ପରସ୍ପରଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଥିଲେ ।

(v) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାରଖାନା ଏକ ମିଶ୍ରିତ କାରଖାନା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଧାରା 1 (3) (a) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରାଯିବ କାରଣ ଏହାର ଏକ ଶିଳ୍ପ ହେଉଛି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଉଦ୍ୟୋଗ, ଯାହା ଅନୁସୂଚୀ-1 ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି ।

ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, ବମ୍ବେ ବନାମ ଶ୍ରୀ କ୍ରିଷ୍ଣା ମେଟାଲ ମାନୁଫାକ୍ଚରିଂ କମ୍ପାନୀ, ଭଣ୍ଡାରା [1962] Supp. 3 S.C.R. 815, ଅନୁମୋଦିତ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ନଂ 324/1962 ।

ଓ.ପି. ନଂ 97/1953ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 8 ଅଗଷ୍ଟ, 1960ର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରୁ ଅପିଲ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଜି. ବି. ପାଇ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ଓ. ସି. ମାଥୁର* ଏବଂ *ରବିନ୍ଦର ନାରାୟଣ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ *ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏସ୍. ଭି. ଗୁପ୍ତେ, ଆର୍. ଗଣପତି ଆୟାର, ପି. ଡି. ମେନନ ଏବଂ ଆର୍. ଏଚ୍. ଢେବର* ।

1963, ଏପ୍ରିଲ 9 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଏହି ଆବେଦନରେ ଯେଉଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀ, ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ (ପ୍ରା.) ଲିମିଟେଡ୍, କୁଇଲନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କାରଖାନାଟି କର୍ମଚାରୀ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଅଧିନିୟମ, 1952 (1952 ର 19 ନଂ) ର ଧାରା 1 (3) (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' କୁହାଯାଏ) ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଛି କି ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛି ଏକ କମ୍ପାନୀ ଯାହା କ୍ୱିଲୋନରେ ଏକ ଟାଇଲ୍ କାରଖାନା ଏବଂ ଏକ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଏ । ଟାଇଲ୍ କାରଖାନା ଜୁଲାଇ, 1943 ରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ଏବଂ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1950 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସାଧାରଣ ଧାରଣା ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶିଳ୍ପ ଅଲଗା ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ସେଗୁଡିକ ସମାନ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସମାନ ପରିସରରେ ପରିଚାଳିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଧାରଣା ଯେ କାରଖାନା ଅଧିନିୟମ, 1948 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଲାଇସେନ୍ସ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ପରିସର ପାଇଁ ଜାରି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ଲାଇସେନ୍ସ ଅଧୀନରେ ଉକ୍ତ ପରିସରକୁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଏଥିରେ ଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗୋଟିଏ କାରଖାନା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା; ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, ଭଞ୍ଜିୟୁର, ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ, 10 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1953 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ତଥା ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାରଖାନା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଇମ୍ପେରିଆଲ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପ-କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଅଂଶଦାନ ଏବଂ ପ୍ରଶାସନିକ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିବାକୁ ଡକାଯାଇଥିଲା । 25 ମାର୍ଚ୍ଚ,1953 ଏବଂ 24 ଏପ୍ରିଲ, 1953 ରେ ସମାନ ଅନୁରୋଧ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାରଖାନା ଅଧିନିୟମ ପରିସରଭୁକ୍ତ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ସଠିକତାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ, ସେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜୁନ୍ 16,1953 ରେ ଚିଠି ଲେଖି ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସକୁ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ଜମା କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଓ. ପି. ନଂ. 97/1953) ଦ୍ୱାରା କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ,

ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସ୍ କୁ ରଦ୍ଦ କରି ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପାଇଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରୁ ବାରଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାରଖାନା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ନୁହେଁ ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 1 (3) କୁ ପ୍ରୟୋଗ କରେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସର ପ୍ରଭାବ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ନୋଟିସଗୁଡ଼ିକ ବେଆଇନ ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ତର୍କ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ରଖିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଦାନ ଦେଇ ନଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନୋଟିସ୍ ଲାଗୁ କରିବା ନ୍ୟାୟବିରୁଦ୍ଧ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧି ପାଇଁ ପାଣ୍ଠିରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅର୍ଥଦାନର ଅଂଶ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ ନଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହିପରି ଦିଆଯାଇଥିବା ରିହାତି ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ଥିଲା, ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ କୌଣସି ସାର ନଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନୋଟିସକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଅଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ପାଇ ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତାହା ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, ବମ୍ବେ ବନାମ (1) ଶ୍ରୀ କ୍ରିଷ୍ଣା ମେଟାଲ ମାନୁଫାକ୍ଚରିଂ କମ୍ପାନୀ, ଭଣ୍ଡାରା ଏବଂ (2) ଅବଧ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ୍ ଲିମିଟେଡ଼ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସଦ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ଯେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତର୍କର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଧାରା ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 1 (3), ଧାରା 2 (g) ଏବଂ (i) ଏବଂ ଧାରା 6 I ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଧାରା 1 (3) (a) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଧାରା 16ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଯାହା ଅନୁସୂଚୀ-1ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୌଣସି ଉଦ୍ୟୋଗରେ ନିୟୋଜିତ ଏକ କାରଖାନା ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ 50 କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି; 1960ର ଏକ ସଂଶୋଧନକାରୀ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା 50 ସଂଖ୍ୟାଗତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ 20କୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି I ଧାରା (2) (g) ଏକ 'କାରଖାନା' କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କୌଣସି ପରିସର, ଏହାର ପରିସର ସମେତ, ଯାହାର କୌଣସି ଅଂଶରେ ଏକ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି କିମ୍ବା ସାଧାରଣତଃ ଏହିପରି ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ତାହା ଶକ୍ତି ସହାୟତାରେ ହେଉ କିମ୍ବା ବିନା ଶକ୍ତି ସହାୟତାରେ ହେଉ; ଏବଂ ଧାରା 2 (i) ଏକ 'ଶିଳ୍ପ' କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅନୁସୂଚୀ I ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଶିଳ୍ପ, ଏବଂ ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଅନୁସୂଚୀରେ ଯୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶିଳ୍ପ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ I ଧାରା 6 ଅଂଶଦାନର ଆଦାୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଯାହା ଯୋଜନାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରେ; ଏବଂ ଏହି ଧାରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, 1952 ର କର୍ମଚାରୀ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି I

ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, ବମ୍ବେ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 1 (3) (a), ଅନୁସୂଚୀ 1 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଶିଳ୍ପରେ କେବଳ ନିୟୋଜିତ କାରଖାନା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଉପଯୁକ୍ତ କରେନାହିଁ I ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ଶିଳ୍ପରେ ନିୟୋଜିତ କାରଖାନା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି, ସେତେବେଳେ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ କେବଳଅନୁସୂଚୀ I ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିଳ୍ପରେ ନିୟୋଜିତ ହେବା ଉଚିତ I ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସହିତ ସୁସଂଗତ ଭାବରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 1 (3) (a) ରେ ବ୍ୟବହୃତ 'କାରଖାନା' ଶବ୍ଦର ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ସେହି ପରିସରକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯେଉଁଥିରେ ସଂଜ୍ଞାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି, ତେଣୁ ଅନୁସୂଚୀ I ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଶିଳ୍ପରେ ନିୟୋଜିତ କାରଖାନା ଉକ୍ତ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିଳ୍ପରେ କେବଳ ନିୟୋଜିତ ଏକ କାରଖାନାକୁ

1963
ଆସୋସିଏଟେଡ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ (ପ୍ରା.) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, କେରଳ ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ବୁଝାଏନାହିଁ । ଧାରା 1 (3) (a) ର ପରିସରକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମିଶ୍ରିତ କାରଖାନା ଏହାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ଏବଂ ଏହି ତଥ୍ୟ ଯେ ଏକ କାରଖାନା ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ନିୟୋଜିତ ଥାଏ, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନୁସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଆସେ ଏବଂ କେତେକ ଆସି ନଥାନ୍ତି, ଏହା କାରଖାନାକୁ ଧାରା 1 (3) (a) ର ପରିସରରୁ ବାହାର କରିଦେବ ।

ମାମଲାର ଏହି ଦିଗକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଯେ 50 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ସଂଖ୍ୟାଗତ ଆବଶ୍ୟକତା, ସେତେବେଳେ ଧାରା ଯେପରି ଥିଲା, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କି, ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ପରୀକ୍ଷଣ, ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ କାରଖାନା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ତେଣୁ, ନିଷ୍କର୍ଷ ଏହିପରି ଥିଲା ଯେ ଏକ କାରଖାନା ଧାରା 1 (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସିବା ପାଇଁ, ଏହା ଦର୍ଶାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହା ଅନୁସୂଚୀ I ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଶିଳ୍ପରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛି, ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 50 ରୁ କମ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଧାରା 1 (3) (a) କେବଳ ସେହି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ ଯାହା କେବଳ ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମିଶ୍ରିତ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ନେଇଥାଏ ଯାହା ଶିଳ୍ପ ଚଳାଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିରୁ କିଛି ଅନୁସୂଚୀ I ଅଧୀନରେ ଆସିଥାଏ ଏବଂ କେତେକ ଆସିନଥାଏ । ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚାଲନ୍ତୁ ଧାରା 1 (3) (a) ର ପ୍ରୟୋଗର ପରିସର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକୃତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା । ଯଦି କାରଖାନାଟି ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଇଥାଏ, ଯାହା ଅନୁସୂଚୀ I ଅଧୀନରେ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ଏହି ଧାରା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ମଚାରୀ ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥାଏ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଧାରା 1 (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସେ । ଯଦି କାରଖାନାଟି ଏକାଧିକ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଇଥାଏ, ଯାହା ସବୁ ଅନୁସୂଚୀ I ଅଧୀନରେ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ଏହାର ସଂଖ୍ୟାଗତ ଶକ୍ତି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରୀକ୍ଷଣକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ଏହା ଧାରା 1 (3) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ । ଯଦି ଏକ କାରଖାନା ଗୋଟିଏରୁ ଅଧିକ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ପ୍ରାଥମିକ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ଯୋଗାଣକାରୀ ଏବଂ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସହାୟକ, କ୍ଷୁଦ୍ର କିମ୍ବା ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ, ତେବେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳ୍ପର ଚରିତ୍ର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସ୍ଥିର କରିବ ଯେ କାରଖାନା ଧାରା 1 (3) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କି ନୁହେଁ ।

ଯଦି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳ୍ପ ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଆସେ, ଏହା ବାସ୍ତବତା ଯେ ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଆସୁ ନଥିବା ସହାୟକ ଉଦ୍ୟୋଗ ଗୁଡ଼ିକ ଧାରା 1 (3) (a) ର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଦ ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳ୍ପ ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଆସୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ସହାୟକ, ଆନୁଷଙ୍ଗିକ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀ ଶିଳ୍ପ ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଆସେ, ତେବେ ଧାରା 1 (3) (a) ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।ଯଦି କାରଖାନାଟି ଗୋଟିଏ ଠାରୁ ଅଧିକ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଏ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ପରସ୍ପରଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ ପୃଥକ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶିଳ୍ପ ଗଠନ କରନ୍ତି,ଧାରା 1 (3) (a) କାରଖାନା ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ, ଯଦିଓ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ନୁହେଁ, ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଆସେ । ସହାୟକ, କ୍ଷୁଦ୍ର କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁଥିବା ଯୋଗାଣକାରୀ ଶିଳ୍ପ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ବୈଧ ଭାବରେ ସେହିଠାରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଏ ଯେ କାରଖାନା ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସହାୟକ ଶିଳ୍ପକୁ କେବଳ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳ୍ପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୋଷଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛି; ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ, ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ୟୋଗର ବିଭାଗ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି; ନଚେତ୍ ଯଦି କୌଣସି କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି, କିମ୍ବା ସମାନ ଉଦ୍ୟୋଗର ଅଂଶବିଶେଷ ଭାବେ ବିବେଚିତ ହେବା ଭଳି ସମନ୍ୱିତ ହୋଇନଥାନ୍ତି, ତେବେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟୋଗର ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ, ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦ୍ୟୋଗର କ୍ଷୁଦ୍ର କିମ୍ବା ସହାୟକ ଚରିତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, ବମ୍ବେର ପ୍ରକୃତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଫେରିପାରିବୁ । ସେହି ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ମେଟାଲ ମାନୁଫାକ୍ଚରିଂ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ଅଓଧ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରୁଥିଲେ । ମେଟାଲ କମ୍ପାନୀ ଚାରୋଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହାର ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯାହା ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଥିଲା ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର କିମ୍ବା ସହାୟକ ନଥିଲା, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହିତ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟୋଗ କମ୍ପାନୀ ଚଳାଉଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିଲା ତାହା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଅନ୍ୟ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲା, ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଗୋଟିଏ

1963
ଆସୋସିଏଟେଡ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିକ୍ (ପ୍ରା.) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, କେରଳ ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ଶିଳ୍ପ ସହାୟକ, କ୍ଷୁଦ୍ର କିମ୍ବା ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ।ଫଳସ୍ୱରୂପ, କମ୍ପାନୀର କାରଖାନା ଧାରା 1 (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଅଓଧ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ମାମଲା ଏକ ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ମିଲ୍ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାଥମିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଥିଲା 'ବନସାଦା' ନାମକ ହାଇଡ୍ରୋଜେନେଟେଡ୍ ଭେଜିଟେବୁଲ ତେଲ ଏବଂ ଏହାର ଉପ-ଉତ୍ପାଦ, ଯେପରିକି ସାବୁନ, ତୈଳ-କେକ୍ ଇତ୍ୟାଦିର ଉତ୍ପାଦନ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ମିଲ୍ସର ଏକ ବିଭାଗ କଣ୍ଟେନର ଉତ୍ପାଦନ କରିଥିଲା ଏବଂ ମିଲ୍ସର ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଏହି ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ପ୍ରମାଣ, ତଥାପି, ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ କଣ୍ଟେନରଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ କେବଳ ମିଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଯୋଗାଣକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଏହାର ପ୍ରାଥମିକ ବ୍ୟବସାୟ ସହିତ ଉଦ୍ଭିଦ ତେଲ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିପଣନ ସହିତ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଭାବରେ ଜଡିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେହେତୁ ପ୍ରାଥମିକ ବ୍ୟବସାୟ ଅନୁସୂଚୀ । ମଧ୍ୟରେ ଆସୁନଥିଲା, ସମଗ୍ର କାରଖାନାଟି ଧାରା 1 (3) (a) ବାହାରେ ଥିବା ଧରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଯେହେତୁ ଏହି ଅଦାଲତ ଗୋଟିଏ ରାୟରେ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ମିଲ୍ସର ଦୁଇଟି ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପର ଚରିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପର ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷଣ ବିଚାରକୁ ଆସିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅଓଧ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ମାମଲା ହେତୁ ଉକ୍ତ ପରୀକ୍ଷଣର ପ୍ରୟୋଗ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ତେବେ କମ୍ପାନୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କ୍ଷୁଦ୍ର କିମ୍ବା ସହାୟକ ନଥିଲା, ବରଂ ସ୍ୱାଧୀନ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କମ୍ପାନୀର କାରଖାନା ଧାରା 1 (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସିଛି । ତେଣୁ, ଆମ ମତରେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହି ତର୍କର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଉଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରାଥମିକ କିମ୍ବା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଶିଳ୍ପ ନୁହେଁ, ବରଂ ଟାଇଲ୍ ଉତ୍ପାଦନ ହେଉଛି ପ୍ରାଥମିକ କିମ୍ବା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ । ଶ୍ରୀ ପାଇ ତର୍କ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଶିଳ୍ପ ଅନୁସୂଚୀ । ଅଧୀନରେ ଆସେ, ପ୍ରଥମତଃ, ଏହା କେବଳ 24 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ଟାଇଲ୍ ଶିଳ୍ପ 50ରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ । ସେ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯେ ଟାଇଲ୍ କାରଖାନା 1943 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କାର୍ଯ୍ୟ 1950 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ତର୍କ ଥିଲା ଯେ ଟାଇଲ୍ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି

ବିଚାର ଆଧାରରେ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଶିଳ୍ପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବିଚାର କରାଗଲେ, ଟାଇଲ୍ ଶିଳ୍ପକୁ କାରଖାନାର ମୁଖ୍ୟ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳ୍ପ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ, ତେଣୁ, ସମଗ୍ର କାରଖାନାକୁ ଧାରା 1 (3) (a) ବାହାରେ ରଖିବା ଉଚିତ l ଆମ ମତରେ, ଏହି ତର୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅସମର୍ଥନୀୟ l ଯଦି ଟାଇଲ୍ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଶିଳ୍ପ ପରସ୍ପରଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ, ତେବେ କେଉଁଟି ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ କେଉଁଟି ସହାୟକ ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ l ଏହା ଦେଖାଗଲା ଯେ କାରଖାନାଟି ପରସ୍ପରଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ଶିଳ୍ପ ଚଳାଉଛି, ଯେଉଁଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଅନୁସୂଚୀ I ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି, ଏହା ଏକ ମିଶ୍ରିତ କାରଖାନାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ଯେଉଁଥିରେ ଧାରା 1 (3) (a) ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ l ଯେତେବେଳେ ଧାରା 1 (3) (a) ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ କାରଖାନାଟି ଅନୁସୂଚୀ I ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଶିଳ୍ପରେ ନିୟୋଜିତ ହେବା ଉଚିତ୍, ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବଡ଼ କିମ୍ବା ଛୋଟ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ବିଚାର କେବଳ ସେହିଠାରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଗୁଡିକ ସହାୟକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପ୍ରକୃତିର, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ l ଯେଉଁଠାରେ ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ କାରଖାନା ସମାନ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶ ଭାବରେ ଏବଂ ସମାନ ଲାଇସେନ୍ସ ଅଧୀନରେ ପୃଥକ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଉଛି, ଏହି ତର୍କକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଏହିପରି କାରଖାନା ସହିତ କାରବାର କରିବା ସମୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ ଯେ କେଉଁ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ, ଏବଂ କେଉଁଟି ନୁହେଁ l ତେଣୁ, ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ଏହାର କାରଖାନା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 1 (3) (a) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିନଥିଲା l

ଶ୍ରୀ ପାଇ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାରଖାନା ଧାରା 1 (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ଜଟିଳତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ କାରଣ ଧାରା 6 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗଦାନ ହାର 1962 ରେ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 48/1962 ଦ୍ୱାରା 1962 ରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଛି l ଅଣସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଣ୍ଠିକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଅଂଶଦାନ ସେହି ସମୟରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ମୌଳିକ ମଜୁରୀ, ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରତିଧାରଣ ଭତ୍ତା, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତାହାର 6-1/4% ହେବ, ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୟ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଦାନ ସହିତ ସମାନ ହେବ l ଏହି ଧାରାରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ

1963
ଆସୋସିଏଟେଡ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ (ପ୍ରା.) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ଆଞ୍ଚଳିକ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଆୟୁକ୍ତ, କେରଳ ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଧାରାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିବା ପାରିଶ୍ରମିକର 8 ଏବଂ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ପ୍ରତିଶତରୁ କମ ଯୋଗଦାନ ଦେବାକୁ କର୍ମଚାରୀ ସକ୍ଷମ । 1962 ରେ କରାଯାଇଥିବା ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା, ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ବର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ହାରକୁ 8 ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ଯାହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପରେ, ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିପାରିବେ । ଆମକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଶିଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହି ସଂଶୋଧିତ ଉପଧାରାକୁ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଶ୍ରୀ ପାଇଙ୍କ ଆଶଙ୍କା ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାରଖାନାକୁ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବୋଲି ଧରାଯାଏ ଯେଉଁଥିରେ ଧାରା 1 (3) (a) ଏହି ଆଧାରରେ ଲାଗୁ ହୁଏ ଯେ ଏହା ଏକ ମିଶ୍ରିତ କାରଖାନା ଯାହା ଅନେକ ଶିଳ୍ପ ଚଳାଏ, ଯେଉଁଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଅନୁସୂଚୀ I ଅଧୀନରେ ଆସେ, ଏହା ସମ୍ଭବ ଯେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଦର ସମଗ୍ର କାରଖାନା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଶ୍ରୀ ପାଇ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଟାଇଲ୍ ଶିଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁସୂଚୀ I ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସଂଶୋଧିତ ହାର ଏହା ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ପାଇ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି କାରଖାନାକୁ ଧାରା 1 (3) (1) ଅଧୀନରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠିକୁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଅଂଶଦାନ ଗଣନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରାଯିବା ଉଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ଏହି ବିବାଦର ବିଚାର କରିବାକୁ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହୁଁ । ଏହା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏପରି ଏକ କାଳ୍ପନିକ ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ଶ୍ରୀ ପାଇଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।